

SVERIGES RUNINSKRIFTER

UTGIVNA AV

KUNGL. VITTERHETS HISTORIE OCH ANTIKVITETS AKADEMIEN

ANDRA BANDET

ÖSTERGÖTLANDS RUNINSKRIFTER

GRANSKADE OCH TOLKADE

AV

ERIK BRATE

STOCKHOLM

KUNGL. BOKTRYCKERIET. P. A. NORSTEDT & SÖNER

1911
[111410]

149. Furingstads prästgård, Lösings hd.

Pl. XLVIII. Fig. 2.

Litteratur: W. 25; P. A. Säve, *ATS.* 2, s. 96; *Reseber.* 1862, s. 38, teckn.; C. F. Nordenskjöld, *Reseber.* 1871, s. 166, teckn. av övre delen; E. Ihrfors, *Ostrog. sacra*, s. 35, teckn.

P. A. Säve fann det större stycket av denna runsten utanför visthuströskeln i Furingstads prästgård, där det ock låg kvar vid mitt första besök 1891. Det mindre stycket visades mig liggande på marken; det hade legat vid östra gaveln av lägenheten Asp-lund strax s.v. om kyrkan. Då jag efter de båda styckenas undersökning fann det sannolikt, att de hörde tillsammans, blevo båda stödda mot utsidan av södra kyrkogårdsmuren, där de ännu stå, och det befanns, att intet var bortslaget i fogen dem emellan.

Ämnet är glimmerrik granit.

Då båda styckena hoplagts, är runstenens längd 2,12 m, bredden över **f** i **hrulf** är 1,26 m. Slingans bredd är 10 cm.

Inskriften är nu nästan fullständig. Av första namnet finnas blott de tre sista runorna **-kun**, av vilka **k** har blott bistaven i behåll; **u** har visserligen bistaven bruten såsom på **r** men ej mera än att runan dock torde kunna antagas vara **u**, vilket ock är bäst förenligt med dess ställning. Namnet har kanske varit [**ha**]kun. Genom tramp har **sikstain** blivit mycket grunt, och somliga av dess runor med svårighet skönjbara. I **raispu** äro **pu** svaga. Prep. är **iftir**, första **i** och **r** äro skadade.

I en slinga längs stenens mitt har det i huvudslingan efter **raispi** avglömda [**s**]tain : **ponsi** : stått, vari det första **s** jämte vänstra bistaven av **t** är bortslaget, det andra är vänderuna, och **o** är **þ**.

Inskriften är följande:

a) Huvudslingan: — **kun : auk : sikstain : raispu : eftir : hrulf : fapur : sin :** b) Mittslingan:
- **tain : þonsi**

Översättning: Hakun (?) och Sigsten reste denna sten efter Rolf, sin fader.



2. Ög. 149. Furingstad.